

Dosarul nr. 3ra-620/20

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – T.Avasiloaie

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M.Guzun, Gr.Dașchevici, Vl.Clima

ÎNCHEIERE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Larsan – Nor”, reprezentată de Iulia Butnaru,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Larsan – Nor” împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată, succesor în drepturi procedurale al Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, cu privire la contestarea actelor,

împotriva deciziei din 5 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Larsan – Nor” a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 20 iunie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată „Larsan – Nor” (în continuare SRL „Larsan – Nor”) a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, actualmente Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare ÎCS „Premier Energy” SRL), cu privire la contestarea actelor.

În motivarea acțiunii a indicat că la 19 aprilie 2018, a recepționat decizia cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale nr.0505/25552-20180413, potrivit căreia în urma verificării efectuate la data de 26 martie 2018 a instalației electrice de la locul de consum cu nr. 7023226, s-a depistat lipsa sigiliului operatorului de rețea, fiind întocmit actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale cu nr. D043062.

Drept rezultat, furnizorul de energie electrică a decis că societatea a încălcat clauzele contractuale și a pus în sarcina consumatorului achitarea suplimentară în conformitate cu calculul energiei electrice neînregistrat de contor (atașat la decizie)

a sumei de 23 851,34 lei, ceea ce se confirmă prin factura pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale din 13 aprilie 2018, care prevede plata suplimentară a sumei nominalizate.

Nefiind de acord cu decizia respectivă, reclamanta a expediat în adresa furnizorului de energie electrică cererea prealabilă, solicitând anularea deciziei de stabilire a încălcării clauzelor contractuale nr. 0505/25552-20180413, a actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. D043062 din 26 martie 2018, a actului de control a echipamentului de măsurare pentru consumatorii noncasnici din 26 martie 2018 și a facturii pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale din 13 aprilie 2018, însă prin răspunsul recepționat la 5 iunie 2018, cererea prealabilă a fost respinsă.

În acest context, SRL „Larsan – Nor” a specificat că a expediat în adresa Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică o petiție, solicitând opinia Agenției referitor la corectitudinea aplicării în cazul menționat de către operatorul de rețea a prevederilor Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, însă prin răspunsul Agenției nr. C201800299 din 12 iunie 2018 consumatorului i-a fost recomandat să se adreseze în instanța de contencios administrativ pentru anularea actelor respective.

În opinia reclamantei, decizia cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale nr.0505/25552-20180413, factura pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale din 13 aprilie 2018 în sumă de 23 851,34 lei, actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. D043062 din 26 martie 2018, precum și actul de control a echipamentului de măsurare pentru consumatorii noncasnici din 26 martie 2018 sunt ilegale, bazate pe presupuneri și întocmite în lipsa reprezentantului împuternicit al consumatorului.

Astfel, în acest context s-a invocat că verificarea echipamentului de măsurare și al sigiliilor aplicate de către operatorul de rețea la locul de consum NLC 7023226, la data de 26 martie 2018, a fost efectuată în lipsa reprezentantului SRL „Larsan-Nor”, acțiuni prin care, consumatorul a fost privat în mod abuziv de către operatorul de rețea de posibilitatea de a-și exercita drepturile prevăzute de Regulament, precum și de a-și îndeplini obligațiile prevăzute de Regulament.

Or, operatorul de rețea a încălcat grav prevederile Regulamentului efectuând controlul în lipsa reprezentantului societății, cu atât mai mult că până la depunerea acțiunii, operatorul de rețea nu a prezentat nici un act de control, nu a demonstrat încălcările depistate, nu a prezentat actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale.

Reclamanta a susținut că, unicul act remis de către ÎCS „Premier Energy” SRL în adresa sa referitor la cazul vizat a fost decizia cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale nr.0505/25552-20180413, factura pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale din 13 aprilie 2018 și răspunsul la cererea prealabilă nr.0503/37102-20180530.

Aici, s-a menționat că decizia cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale nr. 0505/25552-20180413 a fost adoptată cu încălcarea gravă a prevederilor Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice. Or, verificarea echipamentului de măsurare și întocmirea actului de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale, a actului de control a echipamentului de măsurare pentru consumatorii noncasnici, urma să fie efectuată doar în prezența

administratorului SRL „Larsan-Nor” sau a unei persoane împuternicite prin mandat sau procură de către administrator, pe când, la caz s-a constatat că, actele respective au fost semnate de către o persoană necunoscută, Alexandru Chioșa, care nu este și nu a fost cândva salariat al societății.

Plus la aceasta, personalul operatorului de rețea nu a demonstrat reprezentantului SRL „Larsan-Nor” violarea sigiliilor la echipamentul de măsurare și nu a demonstrat reprezentantului societății în ce mod aceasta a încălcat clauzele contractuale. Mai mult, consumatorul nu are acces fizic la echipamentul de măsurare, acesta aflându-se într-un dulap metalic încuiat sub cheie de operatorul de rețea.

Deci, neavând acces fizic la echipamentul de măsurare, consumatorul nu putea interveni fizic asupra sigiliului aplicat la echipamentul de măsurare.

A mai afirmat că, plata facturată pentru energia electrică consumată la locul de consum cu nr. 7023226 este următoarea: pentru perioada 16 decembrie 2017 – 16 ianuarie 2018 în sumă 44 712,91 lei, pentru perioada 17 ianuarie 2018 – 12 februarie 2018, în sumă 15 954,23 lei, pentru perioada 13 februarie 2018 – 16 martie 2018 în sumă 47 783,88 lei, pentru perioada 17 martie 2018 – 13 martie 2018 în sumă 46 569,82 lei.

Conform reclamantei, în perioada 17 ianuarie 2018 – 12 februarie 2018, a fost înregistrat un consum mai mic de energie electrică, din cauza că, în această perioadă capacitatea de producție a fermei de păsări care se alimentează cu energie electrică de la locul respectiv de consum nu a fost valorificată pe deplin, cu atât mai mult că, perioada consumului mai mic de energie electrică nu coincide cu perioada calculului energiei electrice neînregistrat de contor atașat la decizia cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale nr.0505/25552-20180413.

A relatat că, consumul de energie electrică la locul respectiv de consum este unul relativ-stabil, cu o mică excepție, care nu are relevanță la perioada calculului energiei electrice neînregistrat de contor atașat la decizia cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale nr.0505/25552-20180413.

A considerat că, existența sau lipsa sigiliului în perioada 16 martie 2018 – 26 martie 2018, pentru care furnizorul de energie electrică a făcut calculul energiei electrice neînregistrate de contor atașat la decizia cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale nr.0505/25552-20180413 nu are nici o relevanță, deoarece echipamentul de măsurare nu a înregistrat un consum mai mic de energie electrică pentru perioada respectivă de recalcul în comparație cu perioadele precedente și ulterioare de facturare.

Din considerentul că actele adoptate de către furnizorul de energie electrică au fost întocmite contrar exigențelor Regulamentului și a Legii privind societățile cu răspundere limitată, fiind admise derogări de la normele imperative prevăzute în Regulament, a fost depusă prezenta acțiune în contencios administrativ, SRL „Larsan-Nor” solicitând anularea deciziei de stabilire a încălcării clauzelor contractuale nr. 0505/25552-20180413, a actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. D043062 din 26 martie 2018, a actului de control a echipamentului de măsurare pentru consumatorii noncasnici din 26 martie 2018 și a facturii pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale din 13 aprilie 2018.

Prin hotărârea din 6 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Larsan – Nor” a fost respinsă.

La 4 decembrie 2019, în interiorul termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) – (2) Cod administrativ, SRL „Larsan-Nor” a declarat apel împotriva hotărârii din 6 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, care la 24 ianuarie 2020 a fost completat cu motivare, solicitând în final admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei decizii noi, de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 5 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel declarată de SRL „Larsan – Nor” a fost respinsă.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe de respingere a acțiunii, or, la momentul efectuării controlului la locul de consum ce aparține SRL „Larsan-Nor”, s-a stabilit incontestabil că, sigiliile aplicate de furnizorul de energie la echipamentul de control lipsesc, situație ce este în contradicție cu obligațiile consumatorului impuse atât prin contractul de furnizare a energiei electrice, cât și prin Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice.

La rândul său, aceste încălcări constatate de reprezentanții furnizorului de energie electrică se confirmă cert prin actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale, atașat la dosar, iar SRL „Larsan-Nor” nu a prezentat nici o probă în acest sens care ar combate concluziile expuse în actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale, situație ce denotă că constatările furnizorului de energie electrică sunt întemeiate.

Referitor la argumentele SRL „Larsan-Nor” precum că, actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale este afectat de vicii de legalitate, deoarece la efectuarea echipamentului de control nu a participat un reprezentant împuternicit al consumatorului, acestea au fost apreciate critic.

Or, la efectuarea controlului echipamentului de măsurare, consumatorul SRL „Larsan-Nor” a fost reprezentată de Alexandru Chioșa, care s-a prezentat ca fiind „brigadier responsabil”.

Prin urmare, furnizorul de energie electrică a respectat dreptul consumatorului de a fi prezent la efectuarea controlului și de a depune obiecții asupra constatărilor reprezentanților furnizorului.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea hotărârii și a deciziei enunțate, la 21 februarie 2020, SRL „Larsan – Nor”, reprezentată de Iulia Butnaru, a contestat-o cu recurs nemotivat, care ulterior la 4 mai 2020 prin intermediul poștei electronice a fost completat cu recursul motivat în copie, fiind semnat în mod necorespunzător, motiv pentru care prin încheierea din 24 iunie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost stabilit recurenței SRL „Larsan – Nor” termen până la data de 8 iulie 2020 pentru prezentarea a cererii de recurs motivate semnată, în original, sau după caz, semnată cu semnătura electronică avansată calificată.

La 7 iulie 2020, SRL „Larsan – Nor”, reprezentată de Iulia Butnaru a depus recursul motivat în original, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu emiterea unei decizii noi, de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și cu hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

Recurenta a declarat că concluzia instanței de apel este nefondată fără a fi bazată pe legea guvernantă, or, după cum a fost menționat atât în cererea de chemare în judecată cât și în cererea de apel, la verificarea echipamentului de control, nu a fost prezent un reprezentant împuternicit al consumatorului, adică actele contestate au fost adoptate în lipsa reprezentantului consumatorului noncasnic, ceea ce este inadmisibil.

Referitor la Alexandru Chioșa, acesta nu a fost împuternicit de către societate, mai mult, dânsul nu este și nici nu a fost salariat al consumatorului, iar concluziile expuse de prima instanță și instanța de apel în acest sens sunt nefondate și neprobate.

În concluzie, recurenta a invocat că atât instanța de fond cât și instanța de apel s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de îndeplinire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de respingere a acțiunii.

La 18 mai 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat recursul în adresa intimitei, cu explicarea dreptului de a depune referință (f.d.177), însă ÎCS „Premier Energy” SRL nu a reacționat.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul nemotivat depus inițial 21 februarie 2020 (f.d.155) și cel motivat depus ulterior la 4 mai 2020 (f.d.163) sunt în termen, or, decizia instanței de apel a fost adoptată la 5 februarie 2020 (f.d.139) și recepționată de recurentă la 10 aprilie 2020 (f.d.153).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de SRL „Larsan – Nor”, reprezentată de Iulia Butnaru în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „Larsan – Nor”, reprezentată de Iulia Butnaru.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Larsan – Nor”, reprezentată de Iulia Butnaru, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru